

heder, og der maa skabes nogen Lettelse, for at man kan komme igennem, uden at Virksomheden skal standses. Vor Produktion af Mursten, af Teglværksmateriale er absolut ikke for stor, tværtimod, vi mangler i højeste Grad Sten til Byggeri m. m. Ogsaa for Olieindustriens Vedkommende vil der gøre sig lignende Forhold gældende. Et Par Oliemøller maa, hvis de skal gaa over til 3-Holds-Systemet og skal kunne holde Trit med andre, enten have deres Materiale helt omdannet eller fornyet, eller ogsaa maa de standse. Efter en Overgangstid vil Forholdet nok kunne ordnes. Der er Industrier — det har jeg allerede nævnt, men jeg skal nævne det en Gang til —, hvor Arbejdstiden eller rettere sagt Vagttiden ganske vist er lang, men hvor det effektive Arbejde, der ydes, kun er ganske ringe. Dette gælder blandt andet Teglblænderiet, Arbejdet i Ringovne, og Møllerne. Fra vor Side gaar vi ikke imod Indskrænkning af Arbejdstiden paa disse Omraader, men peger kun paa, hvordan Forholdet er, og paa, at det muligen eller højst sandsynligt bliver nødvendigt, at man her har en lettere Adgang til under vanskelige Forhold, hvor der ikke kan faas Arbejdere, hvor man f. Eks. ikke fra Arbejdsanvisningskontoret kan faa anvist Arbejdere, at lade Arbejderne arbejde udover de 8 Timer, selvfølgelig i saa Fald mod Overarbejdspenge.

Der er et andet Forhold, der ligeledes gør sig gældende, og som giver mig Anledning til et Spørgsmaal. Der kan være Virksomheder, som under de Forhold, vi har i Øjeblikket, har afsluttet Leverancer langt ud i Fremtiden. Er det Mening, at Staten eventuelt vil betale Forskellen mellem de beregnede Produktionsomkostninger og dem, der vil indtræde efter Lovforslagets Vedtagelse, eller vil Staten, under samme Forudsætning, gøre sit til, at en saadan Kontrakt eventuelt kan ophæves? Det er et Spørgsmaal, som i hvert Fald i visse Tilfælde kan have sin meget store Betydning.

Der blev af det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 6te Valgkreds (Sigurd Berg) udtalt en Beklagelse over, at Arbejdsraadet ikke havde foretaget en omhyggeligere Gennemarbejdelse af det fra Direktør Lindberg fremkomne vedrørende Procentstigningen, paa Produktionsomkostningerne. Saa vidt jeg ved, er Sagen, om jeg saa maa sige, ja, et igennem Arbejdsraadet, saa vi der slet ikke har haft Tid til at gøre disse Beregninger eller foretage Undersøgelser herom. Naar Direktør Lindberg om den af det ærede 8de Medlem for Hovedstaden (Ivar Berendsen) omtalte Stigning

paa Produktionsomkostningerne nævner, at han regner med, at disse nærmest skulde kunne afholdes af Virksomhederne, da det kun er saa lidt, det drejer sig om, er det jo muligt, at der var en enkelt Virksomhed, hvor et Paalæg som det, Direktør Lindberg nævner, ikke spiller nogen nævneværdig Rolle; men derfor er det ikke givet, at Virksomheder i al Almindelighed skulde kunne paatage sig den. Men noget helt andet er, om de Tal, Direktør Lindberg opstiller, holder Stik. Det ærede 8de Medlem for Hovedstaden sagde, at han tog de Tal paa Tro og Love. Det maa jo forstås saaledes, at det ærede Medlem gaar ud fra, at Tallene er opgivne rigtigt fra Direktør Lindbergs Side. Men Direktør Lindberg skriver selv: „De forøgede Omkostninger er kun ganske løseligt anslaaet“. Og saa er man yderligere gaaet ud fra, at Aarslønnen er 1 500 Kr., en Aarsløn, som ikke holder Stik ret mange Steder mere, og det maa man vel omtrent sige heldigvis til.

Fra Direktør Lindbergs Side er endvidere nævnt, at det nu var en heldig Tid at indføre Lovforslagets Bestemmelser, thi en Del af Industrierne havde haft gode Aar under Krigen. Dette kan jo sige forskelligt. Det kan sige, at Direktør Lindberg altsaa er paa det rene med, at en Ændring her aldeles direkte vil koste Industrierne Summer, som de ikke vilde kunne afholde, hvis de ikke havde haft ganske særlig gunstige Aar i Forvejen. Hvis det udlægges paa den Maade, fremkommer det Spørgsmaal: Men hvorledes skal de saa klare sig senere hen, naar det, der har været opsamlet, er brugt? Vi maa vist ikke lulle os ind i en Tro paa, at en Ændring af den Natur, der her er foreslaaet, ikke vil medføre Stigning i Udgifterne, Stigning af Vareprisen, noget, som vi jo, jeg havde nær sagt selvfølgelig, paa en eller anden Maade vil komme til at føle.

Saa vel det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 3die Valgkreds som det ærede 8de Medlem for Hovedstaden udtalte deres Forundring over, at Fabriklovens § 24 ikke havde kunnet benyttes paa den Maade, som de havde regnet med. Det bunder muligen i, at der fra de ærede Medlemmers Side ses paa en Lov med ganske bestemte Øjne, hvorved den synes at indeholde netop det, man ønsker den skal indeholde. Naar der i Fabriklovens § 24 staar, at hvor Beskæftigelsen er sundhedsfarlig, kan der skrives ind, og endda først efter, at Spørgsmaalet har været forelagt de forskellige Organisationer, naar der staar dette, og naar vi har et Arbejdsraad, som ganske vist delvis under et vist Pres